

Принц који је круну заменио књигом

Свети Сава, име које одзвања кроз векове као мелодична химна душе српског народа, није само историјска личност, него је и корен, стабло и најлепши цвет духовне баштине.

Рођен као Растко Немањић, од малена је обећавао величину. Он није желео трон од камена и злата, већ је јурио за троном мудрости и вере. Прича о његовом бекству на Свету Гору, када је као младић напустио удобан двор да би пронашао Христа, јесте најузбудљивија прича коју можемо замислити. Када је отишао на Свету Гору, то је било исто као када река пронађе своје корито. Он није само постао монах, он је постао и архитекта духовног идентитета. Изградио је манастире као места за молитву. Хиландар, Жича и Студеница били су његови градови изграђени од камена и молитве. Схватио је да је народ без вере као брод без кормила на далеком мору. Трудио се да православна црква постане аутокефална, да не зависимо ни од кога и да сами себи пронађемо пастира. Свети Сава био је први српски просветитељ, преводио је многе књиге и сам писао. Сваки дан када изговоримо неку лепу реч или је прочитамо, ми, заправо, чујемо одјек његовог гласа.

Зато, данас ми не славимо само светитеља, већ и визионара који је спојио небо и земљу. Он је светлост која нас води кроз маглу историје.

Ивана Мркшић, VIII-1